

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»**

МАТЕРІАЛИ

XI Інтернет-конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених

ОСВІТА ТА СОЦІАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ

ОДЕСА-2023

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»**

**кафедра філософії, соціології та менеджменту соціокультурної
діяльності**

М А Т Е Р І А Л И

XI Інтернет-конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених

ОСВІТА ТА СОЦІАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ

(Одеса, 20-21 квітня 2023 року)

Одеса -2023

УДК: 37+316.61

Освіта та соціалізація особистості. *XI Інтернет-конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених* (Одеса, 20-21 квітня 2023 р.) 103 с.

Рецензенти:

Бойко Анжела Іванівна – доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософських і політичних наук Черкаського державного технологічного університету

Халапсис Олексій Владиславович - доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін Дніпровського державного університету внутрішніх справ.

Збірник матеріалів Інтернет-конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «Освіта та соціалізація особистості» вміщує матеріали, які досліджують освіту ХХІ століття, інновації та перспективи розвитку; стан та проблеми реформування системи української освіти; філософію освіти перед викликами сучасності; молодь в освітньому просторі: механізми соціалізації та самореалізації; соціальну адаптацію особистості в умовах суспільних трансформацій; ціннісні орієнтири та культурні практики особистості в українському суспільстві та розглядаються девіації та суспільні рухи у соціальному просторі сучасної України. Рекомендовано для науковців, педагогів, докторантів, аспірантів, здобувачів освіти.

Ухвалено до друку та розповсюдження мережею інтернет вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський державний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

3. Освіта в Україні. URL:<http://week.dp.gov.ua/osvitnia-programa/pislya91/osvita> (дата звернення: 10.04.2023).

Данильчук Крістіна Віталіївна, студентка 3 курсу соціально-гуманітарного факультету спеціальності 28 «Менеджмент соціокультурної діяльності» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет ім. К.Д. Ушинського»

Науковий керівник - **Борінштейн Євген Русланович** - завідувач, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності ДЗ «Південноукраїнський національний університет імені К.Д. Ушинського»

ЖІНКИ ТА ДІТИ ПІД ЧАС ГОЛОКОСТУ

Під час Голокосту жінки та діти стали особливими жертвами нацистського переслідування. Вони стикалися з жахливим насильством, розлученням від родини та систематичними знищеннями. Проте, серед цієї трагедії, жінки та матері проявляли надзвичайну силу та відвагу, захищаючи своїх дітей і борючись за їх виживання.

Одеса, місто на півдні України, не було винятком. Тут, під час Голокосту, жінки та діти стали свідками жахливих злочинів та розгорнутого насильства.

Серед труднощів, з якими стикалися матері, були недостатність житла та харчів, страх засудження нацистами, відсутність захисту та підтримки з боку інших людей. Вони змушені були шукати можливості евакуації дітей з міста, оскільки загроза їхнього затримання та депортації до концентраційних таборів була надзвичайно великою. Матері зверталися до місцевих мереж опору, релігійних установ та добрих сусідів, щоб знайти притулок для своїх дітей [4].

Умови життя для дітей, що перебували в таборах смерті в Одесі, були надзвичайно жорстокими. Вони стикалися з насильством, голодом, хворобами та систематичними вбивствами. Діти були позбавлені будь-якої дитячої нормальності та безпеки, і багато з них втратили своїх батьків та родину. Проте, навіть у таких умовах, деякі діти знаходили силу і сміливість вижити, можливо завдяки солідарності з іншими дітьми або підтримці дорослих, які ризикували своїм життям, щоб допомогти їм [3].

Жінки в Одесі виявили себе як справжні героїні, які зробили неможливе, щоб врятувати єврейських дітей та інших жертв Голокосту. Вони активно діяли у мережах опору, приховували дітей у своїх домівках, притулках, монастирях та сім'ях, організовували їхню евакуацію та пошук безпечних місць. Ці жінки проявляли велику винахідливість та мужність, притаюючи дітей під псевдонімами, використовуючи секретні приміщення, інсценуючи смерті та інші методи, щоб вберегти їх від нацистських погонь.

Жінки також діяли як посередники між родинами, що шукали своїх дітей, допомагали з'єднати роз'єднані родини та забезпечували підтримку

психологічного та емоційного благополуччя для дітей, які втратили своїх батьків [1].

Пам'ять про Голокост має значний вплив на сучасне суспільство і спільноту в Одесі. Вона стала нагадуванням про найгірші аспекти людської природи та наслідків нетерпимості та расизму. Згадування трагедії Голокосту допомагає усвідомити необхідність толерантного та рівноправного суспільства і сприяє боротьбі з антисемітизмом та іншими формами нетерпимості.

Музей Голокосту в Одесі відіграє важливу роль у підтримці освіти, розуміння та вшанування минулих подій. Експозиції музею розповідають історію жінок, дітей та героїчних діячів, які допомагали врятувати єврейських дітей та інших жертв Голокосту. Вони дозволяють відвідувачам отримати глибше розуміння того, що пережили жертви Голокосту і як вони здійснювали свою боротьбу за виживання та гідність.

Музей також виконує важливу роль у запобіганні геноциду та боротьбі з антисемітизмом. Він слугує нагадуванням про наслідки ненависті, нетерпимості та дискримінації, а також показує, як важливо бути обізнаними та визнавати різноманіття людського досвіду. Музей проводить освітні програми, лекції та екскурсії, щоб підвищити усвідомленість про Голокост та розвивати толерантне мислення серед молодого покоління.

Пам'ять про Голокост і його вплив на жінок і дітей в Одесі залишає свій слід у сучасному суспільстві. Вона сприяє формуванню національної та міжнаціональної ідентичності, підтримці толерантності та боротьбі з антисемітизмом. Пам'ять про Голокост стимулює суспільство до постійного нагадування про важливість захисту прав людини, визнання рівності і недопущення дискримінації на будь-якій основі [2].

Завдяки музею Голокосту та іншим інституціям, які досліджують історію та наслідки Голокосту, ми нагадуємо собі про необхідність бути обізнаними, боротися з антисемітизмом та будувати суспільство, що ґрунтується на толерантності. Однак, процес відновлення для жінок і дітей, які вижили від Голокосту, був непростим і вимагав багато зусиль. Фізичні та емоційні травми, втрата родини та близьких, а також втрата домівок та майна ставили під сумнів можливість повернутися до нормального життя. Багато з них стикалися зі стигмою, дискримінацією та труднощами у встановленні нового місця у суспільстві.

У післявоєнному періоді було також важливо забезпечити жінкам і дітям можливості отримати освіту, професійну підготовку та зайнятість, щоб допомогти їм знову стати самодостатніми та забезпечити своє майбутнє. Реабілітаційні програми з фізичної реабілітації, професійного навчання та психологічної підтримки стали важливими факторами у процесі відновлення [4].

За допомогою післявоєнної підтримки та реабілітаційних програм, багато жінок і дітей змогли знову знайти силу та надію на майбутнє. Вони зуміли впоратися з емоційними та фізичними наслідками Голокосту, забезпечити себе

та своїх дітей, а також активно сприяти процесу відновлення та побудови нового життя.

Враховуючи усе, можна сказати, що хоча жінки і діти в Одесі зазнали неймовірних труднощів під час Голокосту, їхній досвід, боротьба та воля до виживання проливають світло на героїзм і незламність людського духу. Їхня історія нагадує нам про важливість співчуття, толерантності та боротьби з антисемітизмом. Вивчення досвіду жінок і дітей під час Голокосту в Одесі має велике значення для сучасного суспільства, оскільки це допомагає зберегти пам'ять про минулі події і попереджати повторення геноциду.

Список використаних джерел

1. Jane Marksthe. Hidden Children. The Secret Survivors Of The Holocaust. USA. 1993. URL: <http://surl.li/itllo>
2. Johanna Reiss. The Upstairs Room. USA. 2007. URL: https://archive.org/details/upstairsroom00reis_0/mode/1up?view=theater
3. Sarah Helm. Ravensbrück: Life and Death in Hitler's Concentration Camp for Women. USA. 2015. URL: <http://surl.li/itllx>
4. Effects and Aftermath of the Holocaust. Holocaust Encyclopedia. URL: <http://surl.li/itlmu>

Дилян Анна Віталіївна, студентка 2 курсу соціально-гуманітарного факультету спеціальності 28 «Менеджмент соціокультурної діяльності» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського»

Науковий керівник - **Борінштейн Євген Русланович** - завідувач, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності ДЗ «Південноукраїнський національний університет імені К.Д. Ушинського»

СЕКСУАЛЬНІ ДЕВІАЦІЇ В УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Перед тим, як ознайомитися з сексуальними девіаціями, треба зазначити, що є нормами сексуальної поведінки.

Сексуальні норми, з моєї точки зору, є протилежністю сексуальної девіації, вони уявляють собою різновид нормативної поведінки.

З клінічної точки зору, сексуальні норми можна розділити на такі категорії:

1) оптимальні норми (визначаються як найбільш особистісно та соціально бажана поведінка і слугують зразком для виховання);

2) прийнятні норми (включають форми поведінки, які не є оптимальними, але не обмежують особистісний ріст та розвиток міжособистісних стосунків);